

Sygn. akt IV Ua 29/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Elblągu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Żywicka /spr./

Sędziowie: SO Tomasz Koronowski

SO Grażyna Borzestowska

Protokolant : st. sekr. sądowy Łukasz Szramke

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2014r. w Elblągu

na rozprawie sprawy z odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 17 października 2013r., znak: (...)

o zasiłek macierzyński

na skutek apelacji wniesionej przez skarżącą

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia **6 marca 2014r.**, sygn. akt **IV U 654/13**

zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzając go decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni A. G. prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego od dnia 19 sierpnia 2013r. do dnia 29 września 2013r. oraz prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres urlopu rodzicielskiego od dnia 30 września 2013r. do dnia 30 marca 2014r.

Sygn. akt IV Ua 29/14

UZASADNIENIE

Ubezpieczona A. Ł. (obecnie (...)) wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 17 października 2013 r. znak: (...), na mocy której odmówiono jej prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego od 19 sierpnia 2013 r. do 29 września 2013 r. oraz za okres urlopu rodzicielskiego od 30 września 2013 r. do 30 marca 2014 r..

Odwołując się od powyższej decyzji ubezpieczona zarzuciła pozwanemu błędne ustalenie stanu faktycznego oraz naruszenie ustawy z dnia 15 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, poprzez jej błędną wykładnię.

Ubezpieczona wskazała, że w dniu 19 września 2013 r. w Oddziale Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w E. złożyła wniosek o dodatkowy urlop macierzyński w wymiarze 6 tygodni oraz urlop rodzicielski w wymiarze 26 tygodni.

Ponadto we wniosku z dnia 28 marca 2013 r. złożonym u płatnika składek (...) r. wystąpiła o udzielenie urlopu macierzyńskiego w wymiarze 26 tygodni. Dodatkowo podniosła, że jej zdaniem organ rentowy dokonał wykładni przepisów w znacznej mierze interpretując je na swoją korzyść, pozbawiając ją tym samym zasiłku macierzyńskiego w dodatkowym wymiarze.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że ze zgromadzonej dokumentacji wynika, iż od dnia 10 października 2012 r. do dnia (...) r. ubezpieczona podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Stowarzyszenie (...). W okresie od (...) r. do 18 sierpnia 2013 r. pobierała zasiłek macierzyński za okres urlopu macierzyńskiego, zaś z wnioskiem o przedłużenie zasiłku macierzyńskiego za okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego i urlopu rodzicielskiego zwróciła się w dniu 19 września 2013 r..

Mając na uwadze powyższe okoliczności organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego od 19 sierpnia 2013 r. do 29 września 2013 r. oraz za okres urlopu rodzicielskiego od 30 września 2013 r. do 30 marca 2014 r. na podstawie przepisu art. 29 ust. 1 i 5, i art. 31 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 r., poz. 159 j.t.) i art. 182¹ § 1-3, art. 182^{1a} § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeksu Pracy (Dz. U. z 1998 r., Nr 21, poz. 94 j.t.) oraz § 18 pkt 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 2 kwietnia 2012 r. w sprawie określenia dowodów stanowiących podstawę przyznania i wypłaty zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 24 kwietnia 2012 r., Nr 78, poz. 444).

Sąd zobligowany treścią przepisu art.477¹¹ § 2 k.p.c. wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego Stowarzyszenie (...) w E.. Zainteresowany nie zajął stanowiska w sprawie.

Wyrokiem z dnia 06 marca 2014r. Sąd Rejonowy w Elblągu w sprawie sygn akt IV U 654/13 oddalił odwołanie ubezpieczonej.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach i wnioskach :

Ubezpieczona A. Ł. podlegała ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Stowarzyszenie (...) od 10 października 2012 r. do dnia (...) r..W dniu (...) r. ubezpieczona urodziła dziecko i od tego dnia do 18 sierpnia 2013 r. nabyła prawo do zasiłku macierzyńskiego. Pismem z dnia (...) r. złożonym u płatnika składek, ubezpieczona wystąpiła o udzielenie urlopu macierzyńskiego w wymiarze 26 tygodni.

Dnia 19 września 2013 r. ubezpieczona złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. wniosek o dodatkowy urlop macierzyński 6 tygodni oraz urlop rodzicielski w wymiarze 26 tygodni.

W związku z tym, że wniosek o dodatkowy urlop macierzyński został złożony po terminie organ rentowy decyzją z dnia 17 października 2013 r. odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego od dnia 19 sierpnia 2013 r. do dnia 29 września 2013 r., oraz odmówił prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres urlopu rodzicielskiego od dnia 30 września 2013 r. do dnia 30 marca 2014 r.

Zdaniem Sądu I instancji zgromadzony w sprawie materiał dowodowy przemawiał za nieuwzględnieniem odwołania ubezpieczonej. Stan faktyczny w niniejszej sprawie co do zasady nie był sporny. Sąd ustalił go w szczególności na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dokumentach, które przez żadną ze stron nie były kwestionowane. Wobec tego ocena prawidłowości zaskarżonej decyzji sprowadzała się wyłącznie do analizy niespornego stanu faktycznego oraz obowiązujących przepisów regulujących kwestię prawa do przyznania zasiłku macierzyńskiego poprzez ustalenie czy ubezpieczona wypełniła przesłanki ustawowe do uzyskania takiego świadczenia.

Zgodnie z treścią przepisu art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczenia pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. z 2014 r., poz. 159 j.t.) co do zasady zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego urodziła dziecko.

O tym na jaki okres przysługuje prawo do zasiłku macierzyńskiego decyduje treść przepisu art. 29 ust. 5 ustawy, który stanowi, że przysługuje on przez okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego, okres urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego oraz okres urlopu rodzicielskiego, z zastrzeżeniem ust. 6.

Również ubezpieczonej będącej pracownicą zatrudnioną na podstawie umowy o pracę na czas określony lub na czas wykonywania określonej pracy, z którą umowa o pracę na podstawie przepisu art. 177 §3 kodeksu pracy została przedłużona do dnia porodu – przysługuje prawo do zasiłku macierzyńskiego po ustaniu tytułu ubezpieczenia.

Zgodnie z przepisem art. 182¹ Kodeksu Pracy bezpośrednio po wykorzystaniu urlopu macierzyńskiego pracownica ma prawo do dodatkowego urlopu macierzyńskiego w wymiarze do 6 tygodni w przypadku urodzenia jednego dziecka przy jednym porodzie.

Dodatkowy urlop macierzyński jest udzielny jednorazowo albo w dwóch częściach przypadających bezpośrednio jedna po drugiej w wymiarze tygodnia lub jego wielokrotności. Dodatkowego urlopu macierzyńskiego udziela się na pisemny wniosek pracownika, składany w terminie nie krótszym niż 14 dni przed rozpoczęciem korzystania z tego urlopu.

Podkreślić jednak należy, że ubezpieczona korzystała z zasiłku macierzyńskiego w podstawowym wymiarze w okresie od dnia (...) r. do dnia 18 sierpnia 2013 r. zatem winna była wystąpić z wnioskiem o dodatkowy urlop macierzyński w terminie 14 dni przed upływem terminu korzystania z podstawowego urlopu. Z uwagi na brak wypłaty świadczenia, ubezpieczona w dniu 19 września 2013 r. wystąpiła z wnioskiem o dodatkowy urlop macierzyński, a więc po upływie terminu przewidzianego przez przepisy prawa.

Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że ubezpieczona nie wiedziała ile trwa urlop macierzyński oraz w jakim terminie powinna złożyć wniosek o przedłużenie urlopu macierzyńskiego. Ponadto ubezpieczona w toku postępowania zarzucała pozwanemu rażące naruszenie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego z których wynika, że to organ rentowy powinien być powiadomić ubezpieczoną o konieczności złożenia wniosku w odpowiednim terminie. Jednak w ocenie Sądu I instancji łacińska paremia *ignorantia iuris nocet*, czyli niezajomość prawa szkodzi, stanowi jeden z wielu fundamentów państwa prawa. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 25 stycznia 2006 r. (I CK 233/05) stwierdził, że funkcjonowanie prawa zwłaszcza w demokratycznym państwie prawnym, opiera się na założeniu, iż wszyscy adresaci obowiązującej normy prawnej, a więc zarówno podmioty obowiązane do jej przestrzegania, jak i organy powołane do jej stosowania, znają jej właściwą treść. Jest to tak zwana fikcja powszechnej znajomości prawa. Idąc dalej, trzeba stwierdzić, że zasada ta pociąga za sobą stan, w którym nikt nie może uchylić się od ujemnych skutków naruszenia normy na tej podstawie, że normy tej nie znał lub rozumiał ją opacznie.

Przechodząc do meritum, Sąd I instancji zauważył, iż ubezpieczona nie wystąpiła z wnioskiem o dodatkowy urlop macierzyński w ustawowym terminie z powodu niezajomości ustawy zasiłkowej i kodeksu pracy. Zatem stosownie do treści przepisu art. 31 ustawy zasiłkowej prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego jak i za okres urlopu rodzicielskiego w przypadku ubezpieczonej powstałby nie wcześniej jak od dnia 19 sierpnia 2013 r. i 30 września 2013 r. pod warunkiem zachowania ciągłości tych urlopów i złożenia w odpowiednim terminie wniosków.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Rejonowy stwierdził, że ubezpieczona A. Ł. nie spełniła przesłanki do uzyskania zasiłku macierzyńskiego za okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego od dnia 19 sierpnia 2013 r. do dnia 29 września 2013 r. oraz za okres urlopu rodzicielskiego od dnia 30 września 2013 r. do dnia 30 marca 2014 r. i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonej.

Z powyższym wyrokiem nie zgodziła się ubezpieczona wnosząc apelację, zaskarżając wyrok w całości i wniosła o „uchylenie” zaskarżonego wyroku i przyznanie jej prawa do zasiłku macierzyńskiego i rodzicielskiego.

Apelująca zarzuciła wyrokowi Sądu I Instancji:

- niepełną ocenę procesu decyzyjnego w oparciu o procedury i przepisy zawarte w ustawie kodeks postępowania administracyjnego w ramach postępowania prowadzonego przez organ rentowy ZUS w E. w sprawie przyznania prawa do zasiłku macierzyńskiego,
- niepełną i wybiórczą ocenę zebranego materiału dowodowego,
- nieuwzględnienie wszystkich przepisów prawa w tym obowiązującego i ugruntowanego orzecznictwa,
- wydanie rozstrzygnięcia w oparciu o znaną łacińską maksymę „nieznajomość prawa szkodzi”, co w tym procesie nie powinno mieć miejsca, a zaskarżony wyrok między innymi i z tego powodu nie powinien ostać się w obecnym porządku prawnym.

W uzasadnieniu apelująca podniosła, że rozpoznający sprawę Sąd I instancji w swej ocenie skupił się na analizie zebranego materiału dowodowego z postępowania administracyjnego prowadzonego przez organ rentowy ZUS E. z wniosku A. Ł. o przyznanie prawa do zasiłku macierzyńskiego. Nie analizował go od momentu wszczęcia postępowania, a moment ten przypada na czas urodzenia dziecka i przyznania jej zasiłku macierzyńskiego przez organ rentowy w czasie od 01.04.2013 roku do 18.08. 2013 roku, lecz całą swą uwagę skupił na wniosku jaki wnioskodawczyni złożyła po ustawowym terminie w dniu 19.09.2013 o przyznanie dodatkowego urlopu macierzyńskiego i rodzicielskiego. Fakt przyznania zasiłku macierzyńskiego za przywołany czas, Sąd odnotował jak gdyby z kronikarskiego obowiązku nie podejmując nawet próby oceny działania organu prowadzącego to postępowanie pod kątem jego zgodności z procedurami i przepisami określonymi w kpa.

W szczególności ustawodawca nałożył na organ prowadzący to postępowanie szereg obowiązków w ramach od art. 6 przez art. 9 do 15 kpa , a to dowodzi iż bezspornie zgodnie z prawem postępowanie administracyjne winno zakończyć się wydaniem przez pozwanego decyzji , której organ oprócz wysokości przyznanego świadczenia określa „ czas oznaczony” czyli od początku jakiego dnia do końca jakiego dnia to świadczenie zostało przyznane wnioskodawczyni. Analiza akt sprawy bezspornie dowodzi iż organ rentowy pomimo ciężącego na nim obowiązku złamał prawo i bowiem decyzji na dzień pisania apelacji nie wydał pozostając tym samym w rażącej bezczynności administracyjnej określonej w art.37 wspomnianej ustawy. Co więcej złamał poprzez „bezprawne” działanie zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego bowiem pozbawił wnioskodawczynię nabytego prawa do instancyjnej kontroli tej decyzji . Wbrew przepisom nie doręczył „skutecznie” w rozumieniu prawa tej decyzji wnioskodawczyni, przez co pozbawił ją nie tylko kontroli wysokości przyznanego zasiłku „ale najważniejszego elementu o jaki chodzi w tym postępowaniu „czasu” na jaki świadczenie zostało przyznane w zaciszu gabinetów ZUS, po to by a priori dowodzić później przed rozpoznającym sprawę Sądem I Instancji, iż to wnioskodawczyni nie należy przyznawać prawa do dodatkowego zasiłku macierzyńskiego i rodzicielskiego bowiem chybiła ona terminowi ona zawitemu do złożenia wniosku”.

Wnioskodawczyni zauważyła, że nie mogła złożyć oświadczenie woli w terminie co do dodatkowego urlopu macierzyńskiego i rodzicielskiego, skoro nie wiedziała i nie mogła przecież wiedzieć na jaki czas przyznano jej świadczenie i to nie z błędu czy zaniedbania leżącego po jej stronie, tylko po stronie wyspecjalizowanego organu rentowego , który ma działać z mocy prawa i w jego imieniu, a nie może prawa łamać, omijać i nie szanować go. Skarżąca podniosła również, że w dniu (...) urodziła dziecko , a zatem przed wejściem w życie ustawy z dnia 17 czerwca 2013 roku , która to w dniu narodzin jej dziecka była w fazie projektu i na pewno trudno było przewidzieć w jakim kształcie zostanie ona przyjęta i jakie prawa otrzymają rodzice narodzonych dzieci w kwestii świadczeń z tytułu połogu i macierzyństwa.

Ubezpieczona wskazała nadto, że po urodzeniu dziecka złożyła u płatnika składek wnioski o przyznanie zasiłku macierzyńskiego z kompletem potrzebnych dokumentów. Pomimo to, że pracodawca jako płatnik składek poprzez własne wyspecjalizowane służby księgowo - pracownicze jest obowiązany prawem, by w imieniu swej pracownicy-wnioskodawczyni sprawy urlopu i zasiłku macierzyńskiego załatwić przed organem rentowym w jej imieniu, przyjmując jej oświadczenie woli i za jego pośrednictwem przekazać do rozpatrzenia w ZUS w E.. Jednak mimo obowiązku pracodawca nie poinformował ubezpieczonej o okresie trwania urlopu macierzyńskiego i nie pouczył jakie wnioski i w jakich terminach powinna składać po jego zakończeniu do organu rentowego. Bezsprzecznym faktem jest, że pracownik nie indywidualnie w ZUS nie może załatwić, bowiem w myśl obowiązujących przepisów załatwia wszystkie sprawy za niego pracodawca poprzez swe służby pracownicze. Wobec powyższego ubezpieczona była pewna, że dokonała wszystkich formalności zgodnie z przepisami do czasu aż organ rentowy zaprzestał wypłaty świadczeń i z tego powodu udała się do Oddziału ZUS w E. celem wyjaśnienia sprawy. W dniu 19 września 2013 roku skarżąca wystąpiła z wnioskiem o przyznanie mi prawa do zasiłku macierzyńskiego i rodzicielskiego, na skutek którego wydano zaskarżoną decyzję.

Apelująca podniosła również, że jej zdaniem we właściwym czasie zwróciła się do pracodawcy o załatwienie sprawy zasiłku macierzyńskiego a błąd formalny w załatwieniu swej sprawy wynikał z faktu nie poinformowania jej o trybie i terminach jej załatwienia. Występując o dodatkowy urlop macierzyński i rodzicielski uchybiła terminowi do jego złożenia nie z zaniedbania leżącego po jej stronie, tylko z powodu braku informacji o terminach na jaki przyznano ów zasiłek macierzyński. Obowiązku informacyjnego nie dopełnił pracodawca, a także ZUS w E. bowiem nie wydał i nie doręczył jej „skutecznie” decyzji o podstawowym urlopie macierzyńskim zawierającej ramy czasowe jej przyznania. Zdaniem wnioskodawczyni niedopuszczalnym jest również aby organ rentowy działający w „imieniu prawa” naruszał obowiązujący stan prawny, nie wypełniając procedur przewidzianych w przepisach kpa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje zważył, co następuje :

Apelacja zasługuje na uwzględnienie, choć nie ze wszystkimi jej zarzutami należy się zgodzić.

Istotą sporu było, czy wnioskodawczyni A. G. zachowała stosowne terminy do złożenia wniosku o zasiłek macierzyński za okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego oraz za okres urlopu rodzicielskiego.

W świetle art. 29 ust. 1 i 5 ustawy zasiłkowej:

Zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego:

1. urodziła dziecko;

5. Zasiłek macierzyński przysługuje przez okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego, okres urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego oraz okres urlopu rodzicielskiego, z zastrzeżeniem ust. 6.

Kodeks pracy / w brzmieniu obowiązującym od dnia 17 czerwca 2014r. / stanowi, że pracownicy przysługuje urlop macierzyński w wymiarze 20 tygodni w przypadku urodzenia jednego dziecka przy jednym porodzie (art. 180 § 1k.p) ,zaś bezpośrednio po wykorzystaniu urlopu macierzyńskiego pracownik ma prawo do dodatkowego urlopu macierzyńskiego w wymiarze do 6 tygodni - w przypadku, o którym mowa w art. 180 § 1 pkt 1k.p (art. 182 § 1k.p.).

W stanie prawnym przed zmianami ustawy zasiłkowej i kodeksu pracy (do 17 czerwca 2013r.) materialno-prawną podstawą uzyskania prawa do zasiłku macierzyńskiego był art. 29 ust.1 ustawy zasiłkowej, czyli urodzenie dziecka.

Ustawą z dnia 28 maja 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 675) zmieniono: art. 29 ust. 5, art. 29 ust. 7, art. 29a oraz art. 31; uchylono art. 29 ust. 3.

Ustawa zmieniająca Kodeks pracy przyspieszyła wejście w życie możliwości skorzystania z 2 tygodni dodatkowego urlopu macierzyńskiego (przepis ten miał wejść w życie 1 stycznia 2014 r.) oraz wprowadziła możliwość skorzystania z nowego rozwiązania w postaci urlopu rodzicielskiego w wymiarze do 26 tygodni.

Zachowana została zasada bezpośredniości korzystania ze wszystkich urlopów tzn. urlop dodatkowy może być wykorzystany tylko bezpośrednio po urlopie obowiązkowym, a urlop rodzicielski tylko bezpośrednio po urlopie dodatkowym. Zasiłek macierzyński przysługuje także osobom ubezpieczonym chorobowo, które nie mają prawa do urlopów, ponieważ nie są pracownikami. Jeżeli jednak dziecko urodziło się w trakcie ubezpieczenia chorobowego – mają prawo do zasiłku macierzyńskiego przez okres określony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego, jako okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego oraz jako okres urlopu rodzicielskiego.

Zgodnie z art. 29 ust.5 ustawy zasiłkowej:

Zasiłek macierzyński przysługuje przez okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego, okres urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego oraz okres urlopu rodzicielskiego, z zastrzeżeniem ust. 6.

Dodatkowego urlopu macierzyńskiego udziela się na pisemny wniosek pracownika złożony w terminie nie krótszym niż 14 dni przed rozpoczęciem korzystania z takiego urlopu (art. 29 ust. 5 ustawy zasiłkowej zw. z art. 182¹ par.3 kp).

Zgodnie z par. 18 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 02 kwietnia 2012r. w sprawie określenia dowodów stanowiących podstawę przyznania i wypłaty zasiłków ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa(Dz. U. 2012, poz. 444):

Dowodami stanowiącymi podstawę przyznania i wypłaty zasiłku macierzyńskiego przysługującego ubezpieczonemu za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego albo dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, w razie gdy zasiłek macierzyński za okres bezpośrednio poprzedzający okres objęty wnioskiem o udzielenie takiego urlopu był pobierany przez tego ubezpieczonego, są:

- 1)zaświadczenie pracodawcy o okresie udzielonego dodatkowego urlopu macierzyńskiego albo dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego oraz zaświadczenie pracodawcy o okresie i wymiarze czasu pracy wykonywanej w czasie dodatkowego urlopu macierzyńskiego albo dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego - w przypadku pracownika, któremu zasiłek macierzyński jest wypłacany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych;
- 2) wniosek ubezpieczonego złożony płatnikowi zasiłku macierzyńskiego przed terminem rozpoczęcia korzystania z tego zasiłku za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego albo dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego - w przypadku ubezpieczonego niebędącego pracownikiem.

Podkreślić przy tym należy ,że wbrew twierdzeniom Sądu I instancji ustawa z dnia 28 maja 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw cyt. wyżej wprowadziła przepisy intertemporalne .

W świetle art.29 ust.1 tej ustawy:

Pracownik korzystający w dniu wejścia w życie ustawy z dodatkowego urlopu macierzyńskiego ma prawo do części takiego urlopu w wymiarze odpowiadającym różnicy między wymiarem urlopu określonym w art. 182 ¹ ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą a wymiarem udzielonego mu urlopu.

Zgodnie z art.30 ust.1w/w ustawy:

pracownik korzystający w dniu wejścia w życie ustawy z dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego ma prawo do części takiego urlopu w wymiarze odpowiadającym różnicy między wymiarem urlopu określonym w art. 183 § 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą a wymiarem udzielonego mu urlopu.

W świetle przepisu art. 31 ust. 1 tej ustawy :

Pracownik, którego dziecko urodziło się po dniu 31 grudnia 2012 r., niespełniający przesłanek, o których mowa w art. 29 ust. 1, ma prawo do dodatkowego urlopu macierzyńskiego w wymiarze odpowiadającym różnicy między wymiarem urlopu określonym w art. 182¹ ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą a wymiarem wykorzystanego urlopu.

2. Dodatkowego urlopu macierzyńskiego udziela się nie później niż w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy, na pisemny wniosek pracownika, złożony nie później niż w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Bezpośrednio po wykorzystaniu dodatkowego urlopu macierzyńskiego, o którym mowa w ust. 1, pracownik ma prawo do urlopu rodzicielskiego, udzielanego w wymiarze i na zasadach określonych w art. 182^{1a} ustawy zmienianej w art. 1.

Wskazać należy, że na dzień wejścia w życie ustawy z dnia 28 maja 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 675) t.j. 17 czerwca 2013r. ubezpieczona A. G. nie była już pracownikiem ,gdyż umowa o pracę została rozwiązana z dniem porodu , tj. 01 kwietnia 2014r..Nie obowiązywał jej zatem termin 7 dni do złożenia wniosku o udzielenie jej dodatkowego urlopu macierzyńskiego.

Przechodząc do zarzutów apelacyjnych ,za trafny należało uznać zarzut wnioskodawczyni, że pozwany mimo ciążącego na nim obowiązku, nie wydał stosownej decyzji o prawie i okresie pobierania przez ubezpieczoną prawa do zasiłku macierzyńskiego, mimo złożenia przez nią wniosku o zasiłek za pośrednictwem pracodawcy w dniu 01 kwietnia 2013r.. Wnioskodawczyni mogła zatem pozostawać w niepewności co do okresu na jaki został ten zasiłek przyznany. Już sam ten fakt budzi zastrzeżenia co do zasadności argumentacji pozwanego o niezachowaniu przez skarżącą terminu do złożenia wniosku o przyznanie jej prawa do dodatkowego zasiłku macierzyńskiego. Wnioskodawczyni bowiem poza comiesięcznymi wypłatami zasiłku przez organ rentowy, nie posiadała żadnej konkretnej informacji co do przysługującego jej prawa do tego zasiłku.

Wskazać należy ,że wnioskodawczyni A. G. złożyła wniosek o zasiłek macierzyński u swego pracodawcy – Stowarzyszenie (...) w E. - w dniu 01 kwietnia 2013r., tj. w dniu urodzin dziecka , wskazując ,że wnosi o przyznanie go w wymiarze 26 tygodni.

Obowiązujący na ten dzień przepis art. 29 ust.1 pkt 5 ustawy zasiłkowej cytowanej wyżej, odsyłający do przepisów Kodeksu pracy, uprawniał ją do otrzymywania zasiłku macierzyńskiego w wymiarze 20 tygodni, a więc w okresie od 01 kwietnia 2013r. do 18.06.2013r. (art. 180 k.p.), oraz dodatkowego zasiłku macierzyńskiego w wymiarze 6 tygodni (art. 182 k.p.)-od 19.06.2013r. do 29.09.2013r..

Zgodnie z art. 182¹ k.p.(w wersji na dzień 01 kwietnia 2013r.) wniosek o przyznanie jej prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego skarżąca winna złożyć nie później niż na 7 dni przed rozpoczęciem pobierania zasiłku. Należy uznać ,że ubezpieczona dochowała tego terminu składając wniosek w dniu 01 kwietnia 2013r. i wskazując łączny okres zasiłku-26 tygodni. Zatem w/w wniosek złożyła razem z wnioskiem o przyznanie jej zasiłku macierzyńskiego w podstawowym wymiarze.

Powyższa konstatacja prowadzi do wniosku, że apelująca zachowała również stosowny termin do złożenia wniosku o zasiłek macierzyński za okres urlopu rodzicielskiego-30.09.2013r. do 30.03.2014r.. Ponieważ wnioskodawczyni po 01 kwietnia 2013r. nie była już pracownikiem, co za tym idzie miały do niej zastosowanie przepisy §18a cytowanego wyżej rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 02 kwietnia 2012r. w sprawie określenia dowodów

stanowiących podstawę przyznania i wypłaty zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa . Przepis ten zobowiązywał ją do złożenia takiego wniosku przed rozpoczęciem pobierania zasiłku bezpośrednio do ZUS. Skoro wnioskodawczyni przysługiwał ten zasiłek od 30 września 2013r., a stosowny wniosek złożyła w dniu 19 września 2013r., dochowała ona powyższego terminu.

Biorąc powyższe względy pod uwagę, na zasadzie art. 386 § 1 kpc należało zmienić zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję i przyznać wnioskodawczyni prawo do zasiłków zgodnie z jej wnioskami.